

૫૧૫૬

પુન્યસિંહ

નાટકના ગાયનો.

શ્રી લક્ષ્મિવિલાસ નાટક કંપનીને માટે
ચચનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
રણછોડદાસ ભાઈચંદ આમલીવાળા.

આવૃત્તી પેહેલી. પ્રત ૧૦૦૦.

મુદ્રત.

દેશી મિત્ર પ્રેસમાં કાશીદાસ ભગવાનદાસે છાપ્યાં.

સંવત ૧૯૫૬

સને ૧૮૯૯

સને ૧૮૬૭ના રપમાં એકટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છાપવા, છપાવવા
તથા ભજવવા વગેરેના તમામ હક સ્વાધિન રાખ્યા છે.

કીંમત બે આના.

પુષ્પસિંહ નાટકનાં ગાયનો.

૧

શ્રી નારાયણ મુની પરીબ્રજ પુરષોત્તમ
શાહાય દીને સુતધારી
સરણે ચરણે છે આપ તણે શીશ
કરજો રક્ષા દયાળુ જીગદીશ
મધર્મ કુમાર, ઓ સુખકાર,
ઓ બ્રહ્મધારી, કૃષ્ણ મોરારી.

શ્રી.

શ્રી.

ચક્રોર

૨

માણ શું તું જાવા કરે કરી નોધારાં આમ
વચન આ તારાં શુણી છુટી જાયે મુજ હામ,
ગાય વિનાતું વાછરું જનુની વિનાનો સુત,
રખડી રઝળીને મરે પામી પામી તે દુખ.
કમળ જળ વિના કદી મા જીવે નહિં ભગાર,
તો તુજ વિના માવડી જરૂર હું મરનાર.

માણ

માણ

માણ

કાન્તા

૩

બહાલી માવડી શું તું જાસે મરી,

કેને આસરે મુકી આ કીંકરી,
 દયા દીલ આણો આ સુતા તણી,
 હજી આશ મનમાં છે મુજને ધણી.
 હજી તો કુંવારી છું હું મુજ માત,
 કરીશ સુખં દુખની કોની સંગ વાત.
 ધુટેલા ધડાની જેવી કીકરી,
 તેમજ જાણુજે આ તારી દીકરી.

ગંગારામ—

૪

હું છું માનીતો હજમ, મુને નમે બધું ગામ.
 ગંગારામ ગારું નામ કરે સૌ નામી સલામ, હું છું
 બંદાની ચાતુરી આગળ પડીતો પણ તુઝ,
 ગટમ પટમ સમજાવીને કરું રાજને ખુસ.
 આહા કરું રાજને ખુસ વાહવા કરું રાજને ખુશ. હું છું.
 રજનીકા ખુશ ખુશ બહુ થાસે જોધને મારું કામ,
 પંજી રંગે રમથું બંને કરસું એશારામ.
 આહા કરથું એશારામ વાહવા કરથું એશારામ. હું છું.

પુખ્તસિંહ

૫

જાવો સિધાવો તમેજ અહીંથી એ રંભાને લઇ આવો,
 સફળ કરું જીવગાની મારી રસીક રામાથી લઇ લાવો.
 લાવો લાવો એ રસીકથી શોભાવું મારો મહેલ,
 આનંદથી અહા ઉડાવું રંગરેલ.
 ખ્યારી નારીથી મચાવું પ્રેમ તણો ખેલ. લાવો

જીવા રાત

૬

દહેવાઇએ કાકા હમે રાત, હમારી સૌથી હલકી જાત.

ધધોસે મોઢાં મુંડવાનો એ મોહોટો ઉતપાત,
 લેશાળ લેશાળ સૌને કરવા એ મ્હોટી પંચાત. કહેવાઇએ
 એ દમડીના માણસની દાઢીમાં દેવો હાથ,
 પેદાસ ત્યારે ત્રણ ટકાની કમળજતીની વાત.
 ઘરાક આવી ઘરમાં મારાં સમજાવે મુજ નાર,
 કરે મશ્કરી હજમડીની ગળ્યો મારો અવતાર.

વરણશંકર

૭

ધધો મઝાનો છે આરે ખુબ ધધો મઝાનો છે આ,
 વાવારે કામ માથાં મુંડ્યાનું. ધધો
 એકતો છોર મારો છે આ વંદાતી પથરી પણ વળા બેશ.
 ચીપીઓ નરાણીને કાતરપણ સારાં ઇના પરતાપથી છે એશ.
 વાહ.

અંપી કરે ખુબ ચતુરાઇથી ને દોડીયાં રોકડાં ઝરાઉં
 બેસું હજમડીની સાથે ઝુલાપર પાનની પટ્ટી કરાવું. વાહવારે

ભગારાત

૮

આહા આહારે કેવી લેજત પડી,
 વાહવા વારે ખુબ તાડી ચડી,
 ભાઇઓ આવો, તાડી લાવો, પીયો પાવો મઝા ઉડાવો,
 જ્યારે ચડે ખુબરંગ, મયે પ્રેમ તણો જંગ.
 લેજત પુર હાંહાંહાં, ચક્રમાયુર હાંહાંહાં,
 આનંદપુર હાંહાંહાં, ખીલેનુર હાંહાંહાં. આહા.

૯

સખી શરદ પુનેમનો ચંદ ચીત હર લાગે છે,

જોઇ શીતળતા સુખકંદ આનંદ જાગે છે.
 શોભા શી આજની વખાણીએ સખી,
 ગગન મંડળની માંહરે, રચના ખની છે બહુ ફાંકડીરે લોલ.
 ચમકે ચાંદરણી શીતારાની સંગ સખી, મંદ મંદ કેવી ગલકાય. રચના
 ચંચળ ચાલ ચાલો ચટકાળી. તાળી ઝીલો લટકે લટકાળી.
 કંઠે કોઠીલ ખટકાળીરે, ગાવો ગીત મધુરાં,
 ચંદન હાર શા ચમકે રૂપાળા, ઊરપર ઝોપે અતિ રઢીઆળા,
 મુકતાફળની માળારે, ગાવો ગીત મધુરાં.
 કંકણ કાંખીને ચોળી ચમકતી. લેલાટ વિષે દામની દમકતી,
 નાકમાં નયની યનકતીરે, ગાવો ગીત મધુરાં.
 ઝાંઝર ઝમકે ને ધુધરી ધમકે, ચણીઓને સાડી કેવાં સારાં ચમકે.
 ચાલ ચાલો બેની ઠમકેરે, ગાવો ગીત મધુરાં.
 તરવર શા ખીલી રહ્યાં, ધર્મ પ્રકૃતીત આજ.
 મીઠી લહેકી વાયુની, દેશાંતી મનમાંજ.
 શોભે શી માહાસાગરની લહેરે સાહેલી મોરી,
 નમણી થઇને સખી કેવી ઝુકે છે રે, આનંદ બેરે સાહેલી
 મોરી. શોભે,
 પતીવ્રતા જે પ્રેમદા, ધનધન તેહ અવતાર.
 શિયળ ધારી સાધવી. રીઝવે નીજ બરથાર.
 સખી વીધીને વૃત સંભાળોરે, જેથી રીઝે પ્રભુ ધ્રીજવાળોરે,
 સુખી થાવાનો પંથ નીહાળો, કરો લટકો લહેકંતી ચાલોરે.
 ખીલી ચંદની ચોકમાં સજનીરે કેવી રૂડી શોભે છે આર જનીરે,
 લટકાળી ચાલો ચાલ ગજની, કરી લટકો, લહેકંતી ચાલોરે.

રજનીકા

૧૦

પ્યારા પ્રાણનાથ શુણે વાત મારી આજ.
 છું સદાની દાસી જાણુજો તમે માહારાજ
 જીવીત સદૃશ સમજું જોઈ આપ તણું મુખ,
 સુખી આપ સુખે આપ દુખે મુજને દુખ.
 જો કદાપી આવો કચેરીથી મોડા પ્રાણ,
 તો તો આ તમારી કીંકરીની યાતે હાણ.

ગંગારામ

૧૧

જઈ છું રજા દીક્ષાનન જાવાને હવે હમે,
 રજનીકા-પધારો પ્રાણનાથ ઠહેલા આવજો તમે. જઈ છું
 જાવો છો પણ ગોઠરો આ પ્યારીને નહીં.
 ગંગારામ-આવીશ પાછો નકકી હું ઉતાવળો અહીં. જઈ છું
 રજનીકા-ખાઓ સોગન માહેરા કે વળીશ વેગે આમ,
 ગંગારામ-તારા સમ તારા સમ નવ થોણું તેણે હામ.
 રજનીકા-રે પ્રાણ, પ્રાણ, વારીમારા પ્રાણ. જઈ છું

કાન્તા

૧૨

હાય વિધાતા, મોરી માતા, લેખ લખીયા શું કર્મમાં આવા. હાય
 ગઈ સ્વર્ગમાં હાય તું જનુની, નવ ચિંતા રાખી નીજ તનની.
 શું મા આવી કઠોર તું મનની. હાય
 ત્યારે જન્મજ શું કામ આપ્યો, તેજ પજો કાં દુખો ન આપ્યો,
 કેમ પીડ આ ત્યારે ન કાપ્યો. હાય
 નથી બેઠી હું માને ઉછંગે, નથી રમાડી માતાએ રંગે,
 બહાસ કરી ન બેઠી ઉમંગે. હાય

કાન્તા

૧૩

અરે બ્રાત મારા પ્યારા ગાયુ છે નહીં તમારા,
 છે નહારી રે, દેશે ઠારીરે,
 ચંદ્ર ચકોર-આ શું વઢે છે બેનડી તું મારીરે,
 કેમ અમથી રહેવાય, તારું દુખ હાય હાય, કેમ કહયા વિ
 ભુ રહેવાય.
 હમણા ગાપુ પાસે જઈશું, કહયા વિના તે કેમ રહીશું. અરે

ચંદ્ર ચકોર

૧૪

શું શાવકીથી ડરીજ જઈશું, નહીં નહીં નહીં ઓશીયાળા જરહીશું. શુ
 વાંક ગુનો પુછશું જઈ તેને, શા માટે મારી છે એને,
 બેઠએ શું કહે છે તે તાત.
 કાન્તા-પાસે હસે પેલી કમળત. શું

યુષ્પસિંહ

૧૫

નવ પામ્યો જે નાર પદમની નવ પામ્યો જે નાર.
 તેનો વૃથા વૃથા અવતાર. પદમની
 અલોકીક રંભાનું સુખડું જે, નહીં જોયું નર વૃથા જન્મ્યો તે
 રૂપે રતીથી અધીક રૂપાળી, શીશ શોભે નાગણુ વેણુ કાળી,
 કુમકુમ ચંદ્ર કરી લટકાળી, ચાલ ચાલે જરા નેત્રજ ઢાળી,
 બહુ લટકાળી બહુ ચટકાળી, કામણુગાળી અતિ રઢીયાળી,
 વાહ, વાહ.
 મન હરનારી સુંદર સારી બલીહારી બલીહારી તારી
 સફળ સફળ અવતાર, કરે તું સફળ સફળ અવતાર. પદમની

ચંદ્ર ચકોર

૧૬

સુણો તાત મારી વાત અંતર ધરીએ,
 અંતર ધરીએ રે વિચાર કરીએ, સુણો
 બેનને શા માટે તમે મારી, શો છે તેનો વાંક,
 અરજ અંતર ધરીએ. સુણો.
 સાવકાને પક્ષે રહીને સમક્ષે, કાષેા પિતાજી તમે પ્રહાર,
 માર્યો માર, બેસુમાર, આમ નવ કરીએ. સુણો.

પુષ્પસિંહ

૧૭

ચુપ ચુપ બંધ કર બકવા નહીં કર બોલ આ ડહાપણના,
 બંને-વચન આ નીકળેછ શીખવેલાં પેલી સાપણના.
 પુષ્પસિંહ-ચુપ જ અહીંથી દુર થા,
 બંને-હાં હાં હાં પિતાજી હાં, નાહક સીદને ક્રોધ કરો છો રંક કુંવ
 રપર આ.

પુષ્પસિંહ-શીખ મને દેવા લાયક છો શું તમે નાદાન,
 બંને-કેમ એમ વદાય પિતાજી હમે છૈયે ગુલામ.
 પુષ્પસિંહ-બસ બસ મીઠું બોલી બોલી ફાસલાવો હેવાન,
 બંને-આપુ સીદ વદો છો આમ,
 પુષ્પસિંહ-બસ બીલકુલ બંધ કર જાનાન.
 બંને-નાહક સીદને ક્રોધ કરો છો રંક કુંવરપર આ. ચુપ.

ચંદ્ર ચકોર

૧૮

ફસાઇ પ્યારમાં કોપો શું આમ હે પિતાજી,
 ઝલાયા ઝાળમાં બન્યા ગુલામ હે પિતાજી. ફસાઇ.
 વિસાર્યા બાળ આ પોતાના પ્રેમમાં ગુંથાઇ,

મરી ગઇ માત પછી તાતની કુટી સગાઇ. ફસાઇ,
 દીધેલો કાલ તો સંભાળો યમ સ્વીર પિતાજી,
 કેમ ફરવો છો તેની જાપરે આ નીર પિતાજી. ફસાઇ,

અંદ્ર ચક્રોર

૧૯

કુટી ગયું તગદીર કે હાથે કુટી ગયું તગદીરરે,
 આપુ વેચાણા, માનને હાથે કુટી ગયું તગદીરરે.
 વાત સુણી નહોં હમે કહી જે જલદી ચડાવી રીસ રે,
 દઇ શીઠકારો કાઢીજ મુખ્યા કાપવા જઠયા શીશ,
 હાથે હાથે કાપવા ઉડયા સીશરે. આપુ
 બેનને મારી કીધા લાચારી વણુ વિચારે તાતરે,
 વેરણુ યમ આ વાઘેણુ પુઠે પડી છે સાવકી માત,
 હાથે હાથે પડી છે સાવકી માતરે. આપુ

છાકરાઓ

૨૦

ચાલો દોસ્ત સ્થેલ કરવાને, મન અમન ધરવાને રે. ચાલો
 રમત રમથું મમત કરથું, અંતરમાં ઢરવાને રે. ચાલો
 પોશાક પેહેરો તરેહ તરેહના, મોજ સુખ ઢરવાને રે. ચાલો

છાકરાઓ

૨૧

ગડી દડે રમો સૌ ભાઇ, અંતરમાં આનંદ થાયે,
 રમો રમત મળી સૌ ભાઇ, અંતર

સર્વ-વાહ ખુબ મજા છે આને હાં આજ.

હાં ગમત ઉડાવો આને હાં આજ,
 ચાલો દોસ્ત રમો સૌ સાથે હાં સાથ,

ચક્રોર-અલ્યા ચાલ આવ, આપતું દાવ,

દડો ઉઠાવ, ફેંક હાથ રહાઇ.

અંતર

૧ લો છોકરો--હું એકસો ને તમે સર્વ,

ચકોર-- ઉતારીસ તારો ગર્વ,

૨ જો છોકરો--છે અચ્છું રમતનું પર્વ,

૩ જો ,, --થાવો પ્યાર,

૪ થો ,, --કરો નહીં વાર,

૫ મો ,, --ઉઠો આ વાર,

સર્વ--શીકર છે નહીં.

અંતર

૧ લો છોકરો--લે અપાવું છું હું દાવ,

૫ મો ,, --ચાલ બચ્ચાજી આમ આવ,

ચંદ્ર--તું દડો મારી પાસ લાવ,

ચકોર--નહીં નહીં નહી. સમીપે રહી, ફેંક તું સહ,

બધા--બન્ને લ્યો ભાઇ,

અંતર

૧ લો છોકરો--નિશાળેથી રજા આવ્ય થઇ છે,

૨ જો ,, --મા મેહેતાની મરી ગઇ છે,

૩ જો ,, --હાં હીક તેં યે પણ કહી છે,

૪ થો ,, --ખરી છે વાત,

૫ મો ,, --થઇ નિરાંત,

સર્વ--હવે સાંજાત, રમો સુખદાઇ.

અંતર

સર્વ

૨૨

જવો જવો બાઇઓ તમો જાઓ,

હા હા હા તમે જાઓ તમે જાઓ તમે જાઓ જાવો

દડો હાથ તમારે ગયો છે માટે તમારે જોવુંજ પડશે,

ચંદ્ર ચકોર--માઘ હમે જમણું પણુ એ અમ માત અમારી સાથે લડશે,
ખંધા-- જમ આવ જમ આવ જ લખ આવ લખ આવ જાવે!

ચંદ્ર ચકોર

૨૩

કેમ જવાસે તે વાસે, થાસે જાવું તો નિશ્ચિ વિધન એમાંથી કાંક
ધર્પા કરી માત શાવકી કાઢશે કાંક હમારોજ વાંક,
બાપુજી કોપશે જરાન થોભશે માર્યા જસું હમે રાંક. કેમ
શીખવશે નવી માત, દોષે ભરાશેજ તાત,
વેરણુ આ શાવકી છે હમારી એનો છે અમને બહુ ધાક. કેમ

ચંદ્ર

૨૪

આ શું વદો છો વિવેકી માત માહેરી, આ શું
શખ્દો શા ઉચારો છો આ જામથી કરી.
પતીને જે પત્ની વેણુ મુખથી વદે કાંય.
વચન તે અમ સંગ માત તમથી કેમ વદાય. આ શું
પુત્ર અને માતાનો શું માણ છે આ ધર્મ,
કેમ તમને આજે આવું સુઝયું કુકું કર્મ. આ શું
જો કદાપી પ્રાણુ આ હમારા હાલ જાય,
શું તથાપિ દેહ આ વિકારથી ભરાય. આ શું

ચંદ્ર ચકોર

૨૫

તારા ડરાબ્યા ડરવાના નથી, તું જાણુ તારા; તારા
શું બકે આમ, વાત વિચાર કાંઈ, બકે કામ અંધ થઈ,
બુધ્ધિ તારી ગઈ, જા જા બુધ્ધિ તારી ગઈ. તારા
શું સમજાવે દુષ્ટા આમ તું, સમજ હમોને બાજ નહીં તું,
કરું શું આવી હું કૃતી. તારા

રજનીકા

૨૬

પ્રાણ પ્યારા મારા વડુ શું હું વાત વાત વાત
 એકાએક ચંદ્ર અહીં આવ્યો, વિચાર દુષ્ટજ પોતે જણાવ્યો.
 મોટો કીધો એણે તો ઉતપાત પાત પાત. પ્રાણ
 ધસી આવ્યો એકદમ મુજ ઉપર, જીવમજ કીધો ઘણો હું પર,
 હું ન ચેતી જાતે તો જોડું થાત થાત થાત. પ્રાણ
 ચક્રેર ઉભો ચોકીજ કરવા, ચંદ્ર આવ્યો મુજ શીયળ હરવા.
 લગી મારી ગયો છે મુને લાત લાત લાત. પ્રાણ.

યુધ્ધાસંહ

૨૭

છેડું શીશુ તેમના કાઠું મુજ એમનાં કુંવર શું આવા અંગાર ઉઠ્યા,
 મારું જઈ દાર નહીં વાર જરા કરું પાપથી ઇશ તેમનાજ રહ્યા. છેડું
 માત પોતા તણી નવ જરા મન ગણીકામ કીલ્લો ગણી થયાજ પાપી.
 કપુત કુછ દંભાં પડ્યા નીચ ફંદમાં ધા કર જઈ નાખુ કાપી. છેડું
 મારો પણ ડર નહીં રાખ્યો નીજ મનમાંહી જહુ છાકે મયા છેક ફાટી
 કુંભ આ પાપનો પ્રગટ થયો છાપનો ઉદરનીઆજ જણાઈ આંટી. છેડું.

રજનીકા

૨૮

કેવી યુકિત સખી મેં ચલાવી, કેવા ફંદનાં દીધાં ફસાવી. કેવી
 ઘાટ ખરેખર આ બેઠો છે ક્રોધ પતી દીલમાં પેઠો છે.
 રાખી મન રીશ દેસે છેદી શીશ હવે હરનીશ પ્રેમે પ્યાસો પીસી
 મુજ પ્યારા સંગે ફાવી. કેવી.
 અચળા-વાહવાહ બાધ ચરિત્ર તમારું, હીક કરી હોશીયારી વાળું.
 હરી નૃપ મન ફસાવ્યા જાતન યુકિત અન્ય અન્ય.
 ચાલાકી ધન ધન

બહુ હોસીયારીજ બતાવી, કવી
રજનીકા-કાસળ મુજ જીંદગીનું જાસે. અંતરમાં હવે આનંદ પાસે.
આનંદ અપાર,

ચંચળા-શંકા નહીં લગાર,

રજનીકા-વાલ્યો આજે પ્યાર,

ચંચળા-હીક કયો વિચાર,

રજનીકા--ખુશ કરીને પ્યાર, દીધા પ્રિતમને ફાસલાવી. કવી

ચંદ્ર ચકોર

૨૯

તનપર તાત વિચારીને તમે કરોજ આવો કોપ,

નથી નીતી તણી (૨) મરીયાદા કરી અમે લોપ. તન

આપ અંતરમાં (૨) આ કોણે ઠસાવ્યું તાત,

કલંક આ આવ્યું છે ખોટું તરકટ છે સાક્ષાત. તન

ધનસાફ કરો (૨) આ તોહમતનો જુગદીશ,

જો હમારો વાંક ઠરે તો છેદી નાખજો શીશ.

કાન્તા—

૩૦

તમે ધસડી ક્યાં જાઓ મુજ બ્રાતરે,

કેમ આવા કોપી થાઓ છો તાતરે. હો આપુજી મારા

મારો જીવાડો તોપણ તમે આપુ હમને તમારી છે ઓથરે,

ચંદ્રચકોર-અરે હવે ખેન ઓથજ સારી પાડે છે હમારી એ
લોથરે, હો આપુજી મારા

કાન્તા-ધડી ધડી કરતા પ્યાર મુજને તે આજે કેમ ભૂલ્યારે,

ચંદ્ર ચકોર-જાણક નિજ વિસારી આપુ નારીના ફંદમાં સું કુ
લ્યારે. હો આપુજી માર

જઠએ છીએ એન હમેજ મરવા ચ'ડાળ સાથ ધસીનેરે,
પાછળથી પરતાશે આપુ રહેશે હાથ ધસીનેરે. હો આપુજી મારા

કાન્તા—

૩૧

જાણી જાણી છે તુંને મેં જાણી,
કપટ વચન મુખે વદીને બને છે તું બહુ સ્થાણી, જાણી
કરી અદેખાઇ ભાત મારાની તું રાંડ કરાવે છે હાણી,
યધ રાણી ઠકરાણી આજ કાલ અહીં તુંને આણી. જાણી
વશ કીધા રાંડ મુજ પીતાન તેં પાછને પ્રેમનું પાણી,
ગધ ફાવી રાંડ ફાવી, આજ કાલની અહીં આવી. જાણી

પુખ્તસિંહ—

૩૨

કોની સામું બકે છે તું આવું નાશન,
ચઢ્યું ચઢ્યું બોલે છે શું વધીને હેવાન. કોની
દુર થા દુરજ તું પશુ ટકવું નહીં તારે એકે ક્ષણ.
જલદી જ નહીં તો તારો લલસ હવે જન. કોની

કાન્તા—

૩૩

કુમતિ વિસારો દિલમાં વિચારો ન્યાય જિતારો આપુ જરા,
શું તરછોડો સરમ તજીને ફસી ગયા નારી કંદ છે પ્રપંચ આ. કુમતી
ફજેત થાશે બહુ વગવાસો પરતાસો બહુ દિલગીર થાસો,
શરમ શરમ નિજ નારીનેજ વશ થયા.

અંક બીજો.

૧૪

અકોર—ચંદ્ર—

૩૪

શું ભાગ્યમાં લખ્યું હશે આવું હમારું આજ,
વાહે પ્રભુજી વાહ વાહે વિભુજી વાહ,
ભગારો અહીં પ્રાણ હમારા ગરીબના નવાજ. શું
બાપે તો દગો દીધો પણ્ય તું કર ધનસાદ,
બે ગુન્હે ગરીબે હમે શુભુજી પ્રભુ શિરનાજ. શું

ભુતો—

૩૫

ખાજી ખાજી ખાજી ખાજી ખાજી ખાજી ખાજી ખાજી આ છેકા
રાને ખાજી (૪)

ધણે દીવસે ભક્ષ મળ્યું છે આખા ગણી જાણે. ખાજી
૧લો ભુત—કુમળાં કુમળાં આ બાળકો છે જોઈને રાજ થાવું.
૨જો ભુત—કાળજી એનું હું ખાવાતો તુંજને નહીં ખતાવું. ખાજી
૩જો ભુત—હેંહેંહેંહેંહેં આજ આનંદ છે ખુશી હું થઈ જાવું,
૪થો ભુત—ધણે દીવસે માનવ મળીયું માટે બહુ હરખાવું, ખાજી
ચંદ્ર—

૩૬

દધને છેહ ભાત તું ગયો ક્યાં આવા વનમાં,
દગો મુંને દેતાં તુંને દયા ન આવી મનમાં. દધને
દશ શી થઈ તાહેરી ઝો હાવરે આવી ખુરી,
જાવું તે ક્યાં ને જોવું ક્યાં સુઝે ન કાંઈ તનમાં. દધને
દુખ આ વિયોગનું શહન શી રીતે કરું,
મરીશ દીન રાત ખુરી દુખના દહનમાં. દધને

રજનીકા—

૩૭

જા અલી રાધા તું જલદી પ્રાણ પ્યારો લાવ,

પાડે કામ જવાળ શાંત ચારને બોલાવ.
કામ ફીડામાં ચતુર છે એ દીક્ર જન,
માટે પ્રીત બાંધી છે રે મેં સખીતું માન.
સુખ એ સમાન સ્વામી પાસ ન મળે,
આવે જ્યારે છેલ એ પીડા મારી ટળે.

રાધા—અરર બાપ કૃત્ય આ ન આપને સોહાય,
સુસ્ત થઇને નીચ કર્મ કયાં કરો છો બાપ.
મોટા છત્રપતીને તજીને તમે આમ.
માંડ્યો ફંદ જળનો ઘટે ન આવું કામ.
એક મ્યાનમાં નહીં શમશેર એ સમાય,
જો કદાપી જાણે નૃપતો ખરાખી થાય.
નાથ છે તમારા જાણે ઇશ કેરું રૂપ.
તજી તેને કયાં પડો છો નર્ક કરે કુપ.

રજનીકા—

૩૮

ચુપ ચુપ તુંજને મેં જાણી શખી નવ કર તુંજ સાણી,
વિશ્વાસુ તુંજને ધારી, રાખી છે પાસે મારી,
કેમ વહે છે અવળી વાણી. શેખી
મુજ સંગ છે શો તુજ ધર્મ, કર વિચાર સમજી મર્મ,
જો લાવ ચારને તાણી. શેખી
લાંછન તુંજ શીશ ચઢાવી, દુખ આપી દમ્મશ કઢાવી,
જુક્તિ નવ તે મુંજ જાણી. શેખી

રજનીકા—

૩૯

સીંદને રોકાઓ છો પ્રાણ વહાલા શીંદને રોકાઓ,

છે તમને સજી જાણુ, વહાલા
 પ્રેમ પુરો પ્રાણુ નથી તમારો વાતમારી નવ લેસ સ્વીકારો,
 મીઠી વદો મુખ વાણુ, વહાલા
 કરવું હતું આવું જ્યારે ત્યારે પાણી મહણુ સીદ કીધું તે વારે
 મારીને મોહના બાણુ. વહાલા
 આનેજો અમુર ચાત લગારી, તોતો કીંકરી આ નોહોતી તમારી,
 છાંડત હું મુજ માણુ. વહાલા

રજનીકા—

૪૦

જવો જવો પતી આ રીત તમ નથી,
 ઘડી ઘડીમાં જાઓ છો એ દેવી પદ્મતી.
 નથી કૃતી કુડી કંઈ કાધી પતી સુણો મેં આપ,
 લાંછન કાંઈ લીધું નથી મેં સતી સાધવી છાપ.
 અવર પુરૂષો આપ વિનાના જાણે દેખું જમ.
 આમાં જો અસત્ય હોય તો આપતણા છે સમ,

રાધા—

૪૧

જ કહેજે તું કહેજે તું બાધને તારી રાંડ કુલટા તારાથી નથી
 હું બીહીનારી,
 ધુતારી ઠગારી તુંને બાધ તારી હૈયાં કુટી તેને કરાવે છે જારી.
 પણ જોજો આખર કેવી થાય છે ખ્વારી,
 ધીઝકાર બદકાર શીટકાર શીટકાર.

રાધા—

૪૨

જ હવે જાન છલકાઇ જા જ કર તું કાણું,

રંડા કુલરાતું જાળું કાધું તેં બહુ અજવાળું,
 ચરચા તુંજ સરવે બાળું કાધું તેં બહુ રૂપાળું
 રાયને શીર રાંડ દીધું કમંક કાળું. જા,
 દુષ્ટા દુર્ગુણ નીચ ફેડે ફસાવી બાઈ,
 સાથે સામેલ થઇ બુધ્ધી તારીજ ગઇ,
 નીમકહરામી થઇ નર્કનું શરણું લઇ,

અંચળા-અસ બસ બંધ કર બિચાર નવ કર.

જાણી ડાહ્યાપીણી દુષ્ટ આપીણી સુખસરવે તારૂંજ ટાળું. જા.

રાધા-ખબર પડસે જ્યારે પ્રગટ થાસે ભોપાળું,

અંચળા-ઠીકછે ઠીકછે ચાલે તેવું કરજે તું તારૂં,

રાધા-બિધડસે કપટી તાળું થાસે આ મોહું કાળું,

અંચળા-વિચારીને બિચરજે,

રાધા-જા જા થાય તે કરજે, જારી વિજારી સરવે તારી,

અંચળા-નફટ નારો ભવરી તારી છોડ,

રાધા-હઠ જા નિર્લજ નારી,

રજનીકા—

૪૩

અંદ્રકમળ સુખ નીરખી નૌતમ સદા રહું આનંદ,

ફસાઇ પ્રેમ જાળને ફેંદે દાસી છું ચર્ણુ તણી સુખકંદ,

બગીચો ખીલ્યો આ યોવન, લીયો લાખેણી સુ સુગંધ,

છેલ્લા છે તક આ રમવા રંગ. અંદ્ર

જીવાની ખીલી આપણી સંગ, લીયો વૈભવ સુખ અનંગ અનંગ

કામ પીડાનો કરીએ રંગ, માંડીએ પ્રેમ રંગનો અંગ,

ફૂતારથ કરીએ નાથ ભિમંગ.

અંદ્ર,

પુષ્પસિંહ-અરે વાહરે શાને ન ચમકતા તારા, ગેરીના શાગા ભયુ-
લાખી પ્યારા,
રજનીકા-નહીં મારા એ છે નટવર તમારા, અરપી છે આ દેહ
તમેને પ્યારા,

પુષ્પસિંહ-ખીલ્યા છે, શા આ અધરામૃત ક્યારા,
રજનીકા-સુખેથી, પીને અમૃત રસ પ્યારા,
પુષ્પસિંહ-વચનોમાં ધાયલ પણ અમૃત ધારા,
રજનીકા-જાણું છું, છો મીઠા જોત્ર દુઘારા,
પુષ્પસિંહ-ચંચળ ચક્ષુ તીર ચઢાવી ચતુરાં કીધો ધાય,
ઐપધ પ્રેમ તણું આલોગન મળે નોજ રૂઝાય,

કીધો વસ હસી મને મંદ મંદ,
રજનીકા-દાશી છું ચર્ણુ તણી સુખકંદ,
પુષ્પસિંહ-મચાવ્યો પ્રેમ રંગનો છંદ,

પુષ્પસિંહ—

૪૪

ચંદ્ર

ધીક્ક ધીક્ક ધીક્ક મુજને, કામમાં અંધ થયો.
ધીક્ક ધીક્ક ધીક્ક મુજને, બેદ કપટી ન ભલ્યો.
હર હર નીજ હસ્તે, હણ્યા મેં પુત્ર પ્યારા,
કુંવરી પણ જોષ, દુષ્ટ મેં ચપ્પ હત્યારા.
શબ્દો સર્વ સાચા, પડ્યા પુત્રો તમારા,
કર્ણ થયા કાચા, કામ કીડામાં મારા,
મનિ હીણુ થઈ માર્યા, હાથ પુત્રો તમેને,
ક્ષમા કરી મમ ગુન્હો, મારી દેજેજ મુજને.
વિષય તણો પંડે, ઝભાયોરે ઝપટે.
હર હર હું જુલ્યો, કામનીને કપટે.

પુખ્પસિંહ—

૪૫

સુંરે સુતો છે તું પ્રાણીયા બે તને કેમ ન આવેજી, કાળશત્રુ મા
 યે ઝરગડે, નીંદ્રા કંઈ પેરે આવેજી. સુંરે
 બ્રહ્માના એક દીવસમાં, ચૌદ ઈંદ્ર મળજી, તે પણ કાળનો કે
 ણીયો, વરસ સો પુરાં થાયજી, સુંરે
 નળને હરીશ્ચંદ્ર રાય જે, રાવણને વળી ભોજજી, સૈના કીધા કાળે
 કાળીયા, તું કાંક સમજીને ખોજજી. સુંરે
 માનધાતા પૃથ્વી વર્ધા, વચન લીધાંતાં હાયજી, તેને પણ કાળ
 ખાધ ગયો, પૃથ્વી ના મધ સાથેજી. સુંરે

પુખ્પસિંહ—

૪૬

જુદો છે સંસાર સમજ મન જુદો છે સંસાર,
 મોહ કંદમાં ફસો નહીં બાધ જુદો છે સંસાર.
 વેલી વિધની જાણો વનિતા નકંતણું છે દાર,
 કદી ભરશે કરશે નહીં કે પસ્તારો ખુબ્યાર. સમજ
 આ રજનીકા રાંડ માંહેરી કુલટા નીચ વિચાર,
 મોહ જાળમાં મને ફસાવી આખર કીધો ખવાર. સમજ
 માત તાત મિત્રો ને પુત્રો સૌ સ્વારથીઆં સાર,
 કુટુંબ કળીયો માલ ખજાનો મીથ્યા છે ધરખાર. સમજ

અંક ત્રીજો

કુંદાળ

૪૭

લેજો દેવી ભક્ષ તમારું ખુશી થઇને આજે,
 અરપું છું હું આપ ચરણમાં ખુશી થઇને ખાજે.

બાળ કુમારી છે આ સુંદીર તમ લાયક બહુ સારી,
 ભોગ લધને બાવે બવાની પુરો આશ હમારી.
 છું તમ સેવક માતા મારી અરપું છું ગુણ ગાતાં.
 કાંક પ્રસાદી દેજો લેજો બક્ષણ રાજ થાતાં.
 આશીષ દેજો રાજ રહેજો નીજ સેવકપર માડી,
 હું મેળવજો રોજ હમોને જય અંબે તું દાહાડી.

કાન્તા

૪૮

રાખ રાખ બાધ મને મારે શું કામ,
 શખુર શખુર જરા થામ થામ થામ. રાખ
 શો ગુનો મેં તારો કર્યો છે કેહને જ્ઞાને માટે કુર થાય છે આમ,
 નામ નિશ્ચાની નથી દીધું કંઈ તારું છતાં નૈયત સીદ કરે છે
 હરામ. રાખ

શણુગાર આ સર્વે મારા જોધએ તારે તોલે,
 પણુ તું જવાદે મને મારેજ ધામ.
 પ્રાણુ ઊગાર મારા ઝો પ્રાણુ દાતા,
 પગે પડું છું શીશ નામ નામ નામ.

હુંદાજી ચુપ હડીલી નહીં કદી તને છોડું.

કાન્તા શું તું માનેજ નહીં અરે રામ રામ,

હુંદાજી હઠ નમા તું તોરી ચુપરે નાદાની.

મારીશ મારીશ આણે ઠામ ઠામ ઠામ.

રાખ

કાન્તા પાપી તું મરસે,

હુંદાજી ચુપ રહે હરામી.

કાન્તા શાને તું.

હુંદાજી ચુપ, બંધ કર તારી જખાન.

કાન્તા—નહીજ માને તું કદી,

હું દાજી—ના ના નહી માનું,

કાન્તા—જોઈ લેશે જ મુવા શ્રી ધનસ્થામ.

રાખ

ચકોર—

૪૯

સાહાય થજો દીનાનાથે સંકટ સમયે સાહયે થજો દીનાનાથે,
અણુચીતું આ વિપરીત વિધન આવી અઢ્યું મુજ માથે. સંકટ.
બ્રાતને ભગની બંને અમે આંહી મરશું અરેરે સંગાથે. સંકટ.

કાન્તા—

૫૦

કૃપ્ત હરી દયા કરી રાખો શર્ણુમારે, રાખો શર્ણુ મારે આપ ચર્ણુ
મારે. કૃપ્ત.

અજમેલ તાર્યો હરી પંચાલીની વાહાર કરી,

લજ્જા રાખી ઉભા ચીર હર્ણુમારે.

કૃપ્ત.

અઘોર આ વન માંહે નથી કોઈ તણી સાહયે.

જિંચો આભ નીચે રહ્યા ધર્ણુમારે.

કૃપ્ત.

ચકોર—

૫૧

અરર વાહાલી બેનડી મુકી મને તું ક્યાં ગઇ,

કોણુ હરી ગયું તને શી દશા તારી થઈ.

જતું તે ક્યાં ને જોયું ક્યાં ક્યાં સોધું હવે તુંને,

થયું હશે શું તાહેરં સમજ નથી પડતી કંઈ. અરર.

રજનીકા—

૫૨

પ્રીત બાંધી પેહલીરે હવે થાય શું દગલયાજરે પ્રીત.

કાંઈ તો મન વિચાર સીદ કરે છે મુજને કાર

કેમ કુડો કરે તુજ પ્યાર.

પ્રીત.

તુજ કારણુ પુત્રો હણ્યા તજી પતિનો સાથ,

તે તો તું વિચાર મન કેમ ઉપડે છે હાથ,
 પ્રથમ નાખી પ્રેમમાં પાછળ દે છે છેલ્લે આ,
 તુંજ કારણ દુખી કરી મેં સકોમળ દેહ આ, પ્રીત.
 તજ્યાં મારાં માત તાત આ અરપીને તુંજને જાત,
 તેનો બદલો વાળે છે તું આ. પ્રીત.

વળી દીધું વિષ રાયને કર્યું કૃત્ય મેં ઘોર,
 તુંજ કારણ હું પાપીણી થઈ પ્રભુની ચોર.
 કશુર અરે કર્યો નથી મેં કીચીત તારો જાણ,
 વાંક વિના શીદને હણે અરે અહીં મુજ પ્રાણ.
 જાણ્યું મેં આજ ખચીત છે ખોટીજ તારી પ્રીત,
 લીધું ખોટું મેં માથે નીમીત. પ્રીત.

ગંગારામ—ચુપ ચુપ રંડા પાપણી ડાહ્યાપણથી નવ બોલ,
 વીપ દીધું તેં રાયને મેં કીધો ત્યારનો તોલ. પ્રીત.

છાકરાઓ— ૫૩
 તારા બાપને અદ્યા નહીં પરણાય. (૨)

ગંગો— ચુપ ચુપ ચુપ,
 છાકરાઓ—હેં હેં હેં. તારા
 અદ્યા અદ્યા આતો છે ગાંડો,
 છીછીંછીંછીં કેવો છે જાડો,
 રમવું નહીં આપણે એ સંગે,

ગંગો— જો, હું મારી માઈને કહી દઈશ, બાપા એંએંએં. તારા
 છાકરાઓ— ૫૪

ચાલો ચાલો ચાલો નારો હાહાહાં,
 ગંગો— નહીં હું જવા દઉં ચાલો હું પણ આવું,

બાપા છે લુચ્ચા કાઠો એના હુચા.

ચાલો

નેમચંદ— બેસ બેસ પાછ,

ગગો— ના બાપાછ,

નેમચંદ— મારીશ મુક્કી ને લાત જા મરીજા કમજાન,

છોકરાઓ— અધ્યા આ કેવી વાત, થયો આનો ઉત્પાત. ચાલો

રૂક્મણી— પપ

જાવું હું વારીરે પ્યારાને મારા જાવું હું વારીરે,

પેસ્તનજી— વાહ મારી પ્યારીરે છખીલી તું તો વાહ મારી પ્યારીરે.

રૂક્મણી— તન મન આ સૌ માહેર, મેં અરખું તમને પ્રાણ,

પેસ્તનજી— હા હા દીવોજાન માહેરી, નથી મુને અજાણ. જાવું

રૂક્મણી— દાશી સદાની આપની, કરશે પ્રેમે પ્રણામ,

પેસ્તનજી— નાજીક દીલખર માહેરી, હું છું તારો ગુલામ. જાવું

રૂક્મણી— દિન દિન વાધો આપણો પ્રીતી તણોજ એટ

પેસ્તનજી— અલા બકા સૌ આપણી લઈ મરશે નેમા શેક. જાવું

પેસ્તનજી— પદ

કેવો છેલ્લો છખીલો પેસ્તનજી આ મોજ કરે છેરે,

આહા મોજ કરે છેરે શેહેલ રોજ કરે છેરે. કેવો.

આવસ જાવસ બેકસ ગઠસ આ પ્યારીની સાથ,

આવસ પીવસ દિલખર સાથે નાંખી કંઠે હાથ. કેવો.

ખોદા કરે ને પ્યારી મારી રહે સદા ખુશ આમ,

હમેશાં આ અલબેલાને લેવરાવે આરામ. કેવો.

પૃ

ગગો— બાપા ટને પચણું કે ટાડી માને હું,

નેમચંદ— બેસ બેસ રાંડના (૧),

ગગો— હેંહેંહેં (૧)

જીજીને પચણુંહુંતો મારી જીજીને પચણું મારી જી
જીને પચણું
ટને.

આપા ટને ન પચણું
નેમચંદ— મેર મેર મેર મેર મેર પટરાજ,

રૂક્મણી— મુંઘ રાંડ એની જી,

ગગો— કેમ

પેસ્તનજી— એ તો વડાશે પેસ્તનજી,

ગગો— હેંહેંહેં,

નેમચંદ— ચુપ ચુપ ચુપ.

આપા.

બધા સાથે— પટ

હાય હાય પેહું આપણા ઘરમાં જીત, જીત, જીત, હાય.

ઝટક પેહું છે આ ચાંભલામાં સમજ નથી પડતી કાંઈ આમાં

ઓ આપજી,

મેર મેર પાજી,

ખેમચંદ— છોડી પટરાજી,

નેમચંદ— લાવો ભુવાજી,

સર્વ— લાવો લોખાનને ધુણી આપો, વળી ઉપર ચાર લીંચુ કાપો.

આવ્યું મારા આપરે ઓ ખાધા,

પેસ્તનજી— કેવા છે ગધ્ધા,

ખેમચંદ— રાખો કાંઈ ખાધા,

નેમચંદ— કીયા કાકાની,

પેસ્તનજી— આ પેસ્તન આપાની

પેહું.

છંદુવદની—

૫૯

ભયભીત સીદને થાઓ પ્રિય મુજ ભયભીત શીદને થાઓ.
 ડરો છો શાને આમ જાઓ જાઓ પ્રિય.

ચિંતા દુર કરીને તમારી કરો અંગીકાર આનીજ નારી,
 ચકોર—મુક મુક છોડી મારું તું કાંડું આમ વદે શીદને ગાંડું ગાંડું.
 છંદુવદની—રંગે રમાડું ને સંગે જમાડું પ્રેમની સેજમાં પ્રાણુપોઢાડું,
 ચકોર ના ના,

છંદુવદની—વાહ વાહ હવે તો વિયોગ દુખ નહીં રહેવાય,
 ચકોર—હા હવે તો સંયોગ સુખ છલકાય
 છંદુવદની—ચાલો ચાલો હવે શીદને શરમાવો.

૬૦

ચંદ્ર—આહા કેવો આનંદ આનંદ થાય અંતરમાં. આનંદ

મળ્યા બધું મારા ચક્ષુ તણા તારા પ્રાણુના પ્યારા મારા આનંદ

ચકોર—ભેટ્યા ભાવે બ્રાત આજ

ચંદ્ર—ઉગ્યા ભાતું સોનાનાજ

નેમચંદ—કંબખટ્ટી માડી શી હાયડે હાય હાય કંબખટ્ટી માડી શી
 હાય. અંતરમાં.

ચકોર—કેમ રોહજી શી મરજી છે.

નેમચંદ—છોડાવ જાપ એટલી અડજી છે,

ચંદ્ર—ચુપ ગદ્દા તું બહુ ગરજી છે.

નેમચંદ—ઓય બાપરે મારો જીવ જાય છે.

અંતરમાં

સર્વ દરબાર

૬૧

ધનનનનન ગરજે ઘોર ઘોર મેજિલો ખુબ વરસે,

દમકત બીજલી ધનમાંલી ચમકે ચનનન.

ચંદ્રસિંહ માહારાજ ચરણમાં શીશ નમાવે સેવક સધળા
 સાની સાનીસા નીધ નીધપ ધપધ પમપમપ મગ મગમગરે
 સાનીધપ મગરેસા સારે સા સારે ગસા સાની ધપ મગરેસા,
 રાખો અવિચળ નટવર તમને સદા સદા,
 તકધી લાંગ તક છુમ છનનક છીમ ધા ધા ધા ધા ધા ધા ધા ધા ધા
 શા અનંગ રંગ આનંદ સોર ધન.

કંચનીએ—

૬૨

ગાતી મધુરાં ગીત, કોયલડી ગાતી મધુરાં ગીત,
 ચંચળ હરતી ચી-ત કોયલડી ગાતી.

સુંદર વનમાં ટહુ ટહુ કરતી પીયું સંગ બાંધી પ્રીત.

ઘોર ઘટામય વૃક્ષે બેસી લેતી લ્હાવો નીત. કોયલડી

૧લી કંચની—વસંત રતુમાં સખીરી, વૃક્ષે વીંટાઈ વેલડી,

આર્તીગન લઘ પ્રેમથી, પીયું સંગ થાતી ઘેલડી. ગાતી

કાન્તા—આવી છું નૃત્ય રંગમાં પણ, ધરતી મનમાં શોક બહુ,

મનની સહુ મનમાં રહી, થઇ ગઈ આશા ફેક સંહુ. ગાતી.

જનુની ગઇ સ્વર્ગ વિષે, તાતે દીધો છેહ બહુ,

બ્રાત મરાણા નીચ હરતે, નશીબ તુંજને શું કહું.

ભગની ગઇ ગુણીકા ધરે સહેતી સંઘટ બહુ બહુ,

બ્રાત ભાળે ભગની નાચે નશીબ તુંજને શું કહું. ગાતી

સર્વ પાત્રો—

૬૩

પરમ કૃપાળુ દીન દયાળુ કર કર તારી અત્રે રહાય.

ધર ધર દ્રષ્ટી હર હર કષ્ટી પ્રષ્ટી કર કરણની અહાય,

અખંડ જોડી આ બંનેની રાખો હરનીસ દીન દયાળ.

સુખ પ્રસારો દુખ વિદારો આવતાં વિધ્નો ને તું ખાળ,

સુખ સદા ધારો,
 આનંદમાં ફરો,
 નિત્ય દીક્ષ કરો,
 પ્રભુ કૃપા કરો,
 રહાય રહાય,
 પ્રભુ સદાય આનંદ સૌ ઊરમાં નવ માય. પરમ.
 જય જયકારી
 થઇ સુખકારી
 ધન્ય આ વારી
 આ નરનારી
 નમું મોરારી.
 વારી વારી
 સારે સારે રેગમરેગરેગ ગમપગમગમમપધ મપમપ ધનીસા
 સારેગમ પધનીસા સાનીધપ ગગરેસા. પરમ

અકોર—

૬૪

હવે સ્વદેશમાં વિચરસું, જઇ આપુજીને મળશું જઈ.
 જાઉં બંધુઓ વિચાર કીધો ધર જાવા મનસુઓ કીધો.
 બુધ્ધી વિચારી સારી, કરવા માંડી તૈયારી.
 થઇ રહી છે આનંદકારી,
 સૌ સ્નેહી બેળા બળશુ
 મણે દિવસે નીજ ઘેર જાસું મળતાં સૌને હર્ષાંત થાશું,
 કરું કરું તૈયારી, ઉત્કંઠા થઇ છે મારી,
 પ્રભુજી થયા સાહયકારી,
 જઇ જનકજીવરણ સીશ ધરશુ.

- ચકોર— વાહ શી રમઝમ છુમ ફરતી,
 ઇંદુવદની— વાહલાને વંદન કરતી.
 ચકોર— આમ આવો ચંચળ પગલે,
 ઇંદુવદની— આવીજ ડગલે ડગલે.
 ચકોર— તુજને બહુ અંતર ચાહું,
 ઇંદુવદની— હું તમને વારી જાઉં.
 ચકોર— અમૃત રસ સરખી વાણી,
 ઇંદુવદની— રસ પીયો લાલ સહેલાણી.
 ચકોર— રીઝયા શ્રી સારંગપાણી,
 ઇંદુવદની— પ્યારા પ્રેમે બધાણી.
 ચકોર— અરે વાહરે શી વેણી શીરપર લટકે
 ઇંદુવદની— ભરમાવી છે કરી કરી આમ લટકે.
 ચકોર— જિમર કમળપર ગુંજ કરે છે બહુ બહુ વ્યાકુળ થઇ,
 ઇંદુવદની— બલે જિમર સુખેથી પોહોડે પ્રેમ કમળપર જઇ.
 ચકોર— કમળ બીડાશે તો ભમર પછી ગુંગળાશે
 ઇંદુવદની— નહીં પ્યારા શાંતી સુખમાંહે વિલાશે,
 જિમર કમળ બે સીવ મસ્તકપર ચડશે જોણીવાર,
 મોક્ષ ગતિ મોહનજી દેસે તુષ્ઠ થઇ તે વાર,
 ચકોર— ચપળસી પ્યારી જવાબ હજીર દેનારી,
 ઇંદુવદની— આપ પ્રતાપની બલીહારી, છે સંગતની સરદારી,
 પાંચ જણા—
- ૬૬
- આનંદ આનંદધાય છે મનમાં, રચના રસીક શી આ દીશે છે વનમાં
 સુંદર મીઠી લહેર પવનની, આવે છે શી ધનમાં

આનંદ આનંદ વ્યાપી રહ્યો છે સુંદર ઉપવનમાં, આનંદ
શરદનો શો બહાર બન્યો છે નૌતમ આ વનમાં,
અનંગ અનંગ અલબેલી લતાઓ દહેકે તન મનમાં આનંદ
દરબાર ૬૭

જય જય જય જય જયકાર આજ,
આનંદ સાગર ઉભરાય અતિ જોઈ ચક્રારસિંહ મહારાજ,
શુભ દિવસ આ સુખકર આજે, ગાદીપતી થયા મહારાજે,
વાહ સૌ મન થયો અપાર આનંદ. જય.
ધન્યધન્ય રહો અવીચળ પ્યારા જીવો જુગજુગ શીરછર હમારા,
તયો છેજ તણી રીતી સાહે થાઓ જગપતિ,
કરો સદા શુભકૃતી આપો ઇશ શુભમતી,
થાવો કીર્તિજી છતી પામે સુખને સંપતિ,
કાપો વિધીને વિપત્તિ આપો અચળ સંતતી,
સાહયે સાહયે સાહયે કારી થાવો સદાશ્રી મોરારી,
કળા ચઢતી તમારી થાવો સદા જય કારી,
તન મન ધનથી નમીએ ફેા,

આખરે સત્યનો જય છે.

